

Ağladım

– ADEM EFİLOĞLU · 19 Şubat 2010

Yıldızları koparılmış dűř mahzenimde
Gözlerimi kapadım sensizliđe
Hep bir yanı eksik anılara
Paramparça hatıralara kanadım
Hayallerimin yerlere dűřtüđu yerde tükenirken umutlar
Heybetimden utanmadım
Ağladım
Ağladım...

Her kuytu köře tanır
Harabeye dönmüş evler
Yan tarafa yıkılmış duvarlar
Sođuk duvarlarının her tuğlasında ki mahzenlerden sor beni.
Kapılar kapanmış içimde ki fırtınalara
Ve karanlıklar tanır olmuş gölgemi
Rahmine saklandığım dűř sokağında
İçimde sönmeye yüz tutarken kandilim
Ağladım
Ağladım...

Sabah ezanlarına müptela etti bütün gidişlerin beni
Hasretlerine kalın siyah perdeler çektim
Şairliğim öldü aşkın finalinde sessizce
Elimde sana dair aciz şiir kırıntıları
Eğilmeyen başımı eğdim önüme
Gözlerime ölü toprağı serpilirken
Hırsımı gözyaşlarımdan alıp alıp
Ağladım
Ağladım...

Gözlerine ışıdığım vakitler ne kadar çabuk eskidi
Unutuldu varlığımdan güç aldığın saatler
Ömrüme mihenk taşı diye dikmiştim oysa seni
Sen kaçışlarının telaşını yaşıyorken
Geride kalan boynu bükük erguvanların yapraklarına

Ve her tadı genzimde buğu buğu kokladığım çiçek bahçelerimde
Ağladım
Ağladım...

Gökyüzüne gözyaşlarımı asıyorum birer birer yıldız niyetine
Sitemlerimi sıralayıp bahtı kara Cudinin eteklerine
Artık inanıyorum mesafelerin kifayetsizliğine
Kumdan kalelerim işgal edildi
Ve son perde kapanırken gözlerimin önüne
Dilimde Rab'bime sıra sıra ayetler
İçimde öksüzlüğümlle
Ağladım
Ağladım...

Şimdi ellerim her renge dokunuyor
Kızıl,sarı,mor...
En çokta siyaha...

adem efloğlu / bir garip ademoğlu

Dünyanın En Büyük Amatör Müzik Topluluğuna Sizde Katılın